

sten af Pengene. Skibsføreren faar det Hele opgjort og Kwittering derfor, og han skal da atter være tilstede paa et andet Kontor for at gjøre Rede og Rigtighed for sit Mandskab. Saa er det ude. Men en aldeles lignende Proces skal anvendes, selv om han i samme Stund og med ganske de samme Folk skal bort igjen, ganske den samme Proces, jeg nævnte med Forhøringskontrafter, ny Kontrabog og atter ny Bemandingsliste. Der kan med Hensyn til enkelte af Dokumenterne ske i somme Tilfælde nogle Bempelser med Hensyn til Anskaffelsen af nye Aftsykker; men dog under den bestemte Forudsætning, at der for Ingen af de Bedkommende afgaar. Noget af de bestemte Gebyrer, saaledes at altsaa, hvis man vil bruge den gamle Skibsbemandingsliste, hvor Reisen ikke varer længe, der dog for Paategning derpaa bør gives fuldt Gebyr og ligeledes for Forhøringskontrakten fuldt Gebyr, selv om der kun sker en Paategning om, at Alt er ved det Gamle for Mandskabets Bedkommende. Det er en meget omstændelig Fremgangsmaade, selv om man kun tænker sig, at det er een eller to Gange om Aaret, den skal anvendes, men efter hvad Lovforslaget gaar ud paa — dog med den Undtagelse, at der forlanges kun det enkelte Exemplar af den almindelige Forhøringskontrakt udfærdiget, idet man forudsætter en Indførelse i Vaterskoutens Protokol for Nefsen — saa er det en meget omstændelig Forretningsmaade, selv om Reisen kun er en enkelt; men det bliver en aldeles utilgivelig Vidtløftighed, naar efter Lovforslaget det Samme skal ske for Skibes Bedkommende, der gjøre 10, 15—16 Reiser om Aaret — ja endog flere kunne Smaaaffibe gjøre, naar de fare paa Grændserne af de nærmeste Lande. Forslaget, som det foreligger, gjør nemlig ingen Bempelse eller Rettelse med Hensyn til de hidtil bestaaende Bestemmelser, det indskærper dem snarere — med Undtagelse af det Enkelte, jeg har nævnt om. Antallet af Exemplarer af Forhøringskontrakten — f. Ex. med Hensyn til den Betaling, der forlanges af Mandskabet, og der vil man ved Lov fastsætte en Bestemmelse, som utvivlsomt ikke hidtil har været lovhjemlet.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal

jeg gaa over til Vædringsforslagene. Udvalget har været enigt i, at Lovforslaget burde undergaa Forandringer, men med Hensyn til Omfanget af disse Forandringer har det delt sig i et Mindretal og et Flertal, men baade Flertallet og Mindretallet ere enige i, at det kan have sin Betydning for alle de paagjældende Parter, at den indgaaede Overenskomst saavel som den foretagne Afregning godkjendes af en offentlig Autoritet i visse Tilfælde, navnlig for længere Reisers Bedkommende. Udvalget er ogsaa enigt i, at en saadan Godkjendelse ligesom hidtil kan finde Sted for Mønstringsbestyrerne omkring i Provindserne, hvor Forholdene ingenlunde ere af den Bestaafenhed, at der behøves nogen særlig Embedsmand til Afslutning af Forhøringskontrafterne og Udfærdigelsen af og Tilsynet med Kontrabøgerne. Hvad derimod angaar Forholdene her i Kjøbenhavn, mener Flertallet, at da man her har et eget Kontor for de Søfarendes Ud- og Paamonstring, henliggende under Justitsministeren, vil man ved en lempelig Forøgelse af Kræfterne i dette Kontor og ved en efter Flertallets Formening nødvendig Indskrænkning af de Forretninger, der hidtil ere paalagte Vaterskouten, kunne lade Chefen for dette Kontor besørge samtlige Forretninger baade for Indenrigs- og Justitsministeriets Bedkommende, saaledes at Vaterskouten derved vilde blive usornøden. Mindretallet, som i flere Bemærkninger er enigt med Flertallet, tror derimod, at det efter Forholdene her er nødvendigt at beholde en særegen Vaterskout. Det er den egentlige Principafstjel mellem Mindretallet og Flertallet, paa alle andre Punkter ere de ikke saa afvigende fra hinanden. Hvad nu angaar selve de af mig antydede Spørgsmaal, da vilde de findes yderligere udviklede under Forslagsform fra Flertallets Side. I Lovforslaget, som det foreligger for os, staar der i § 3, sidste Stykke: „I Søfolkenes Kontrabøger skal Vaterskouten derhos indføre Alt“ osv. Derved kommer man kun som i Forbigaaende til at se, at der eksisterer Noget, der hedder Kontrabøger, som er et i Lovgivningen anerkjendt og lovbefalede Dokument. Det har Udvalgets Flertal troet ikke var hensigtsmæssigt, og idet man fastholdt Nødvendigheden af de bestaaende Bestemmelser